

Knihovnicko-informační zpravodaj U Nás

Vyšlo: 5.6.2013

Číslo: Ročník 23 (2013), Číslo 2

Sekce: Šumné knihovny

Název článku: Rozhovor s Janou Šimkovou (ředitelkou Městské knihovny Úpice)

Autor: Markéta Tučková

Zdroj: <http://www.svkhk.cz/Pro-knihovny/Zpravodaj-U-nas/Clanek.aspx?id=20130207>

Rozhovor s Janou Šimkovou (ředitelkou Městské knihovny Úpice)

Markéta Tučková

Oslovila jsem ředitelku Městské knihovny v Úpici Janu Šimkovou s prosbou o rozhovor. Janu znám již od dětství, jako děti jsme se potkávaly v knihovně ve Rtyni v Podkrkonoší. Knihovnicí tam tehdy byla paní Hrubčínová a já jsem Janě tajně záviděla: seděla za knihovnickým stolem a „úřadovala“. Psala počet půjčených knih do čtenářských průkazek, knižní lístky vkládala zpět do knih, vrácené knihy uklízela na svá místa a mnoho dalších věcí. Už tehdy byla výbornou „knihovnicí“. Myslím si, že její povolání je pro ni koníčkem.

V Úpici jsme si společně povídaly nejen o provozu knihovny, ale i o tom, co všechno dělají pro děti, rodiče a seniory.

Úvodem krátké seznámení s ředitelkou MěK v Úpici:

Jako dítě jsem byla přesně to, čemu se říká knihomol. Četla jsem i pod dekou s baterkou, takže mé návštěvy knihovny byly časté a za tehdejší rtyňskou knihovnicí (ve Rtyni bydlím) jsem chodívala velmi ráda. Jí vděčím i za to, že jsem od r. 1989 po skončení studia na gymnáziu nastoupila do Městské knihovny v Úpici, kde jsem si následně dodělala odborné vzdělání. Začínala jsem jako pracovnice studovny a čítárny a brzy jsem se dostala do dětského oddělení. Práce s dětmi je skvělá a můžu říct, že mám práci, která mne opravdu baví. Od roku 2008 jsem byla jmenována na místo ředitelky, takže práce a starostí je přece jen o trochu více, ale když máte dobré rodinné zázemí a skvělý kolektiv pracovníků, na něž se můžete spolehnout, dá se všechno v pohodě zvládnout.

Jak přilákat do knihovny celé rodiny, máš na to osvědčený „recept“?

Recept na cokoliv, kromě těch výborných kuchařských, samozřejmě nemám. Ale vždycky to začíná právě u malých dětí. Když jsou tu ony spokojené a chtějí přijít, musejí s sebou často vzít i rodiče. Ti nejdřív pouze doprovázejí děti, a postupně si sami vybírají a chodí společně. A když nám ty malé děti vyrostou a jsou z nich maminky a tatínkové, určitě najdou opět cestu do knihovny se svými ratolestmi. Jinak se osvědčily akce pořádané i v jiných knihovnách, jako je např. Den pro dětskou knihu, kdy navštíví knihovnu děti společně s rodiči a pěkně si to užijí. My jsme letos odstartovali nový Klub deskových her, do něhož mají přístup právě děti i rodiče. Zatím se rozjíždíme, ale funguje to.

Neuvažovala jsi o tematických kuffících?

Přiznám se, že jsem o nich už před nějakou dobou přemýšlela. Ale jako spousta jiných věcí, i tohle je víceméně o financích. A protože jsme se momentálně rozhodli investovat do společenských her našeho nového klubu, kuffíky se prozatím odsouvají stranou. Nicméně si myslím, že je to velmi dobrý nápad, jak některé děti přivést ke čtení a rodinu přimět strávit čas společně – a právě v tom vidím největší klad kuffíků v dnešní uspěchané době.

Vaše knihovna pravidelně pořádá výtvarné dílny pro dospělé: kdy se scházíte a kdo je navštěvuje?

Já sama velmi ráda tvořím. Neříkám, že jsem na vše extra šikovná, ale baví mě to. A pak už byl jen krůček uspořádat první setkání, bylo to na podzim r. 2005 a pamatuji se, že jsme drátovali. Sešla se skupina žen, která se pravidelně schází každý měsíc, tedy už 8. rok, a tvoří a zkouší různé rukodělné techniky. Je to velký kus relaxace a pohody.

V loňském roce jsi uskutečnila mezigenerační setkání: jak probíhalo a kdo přišel s tímto nápadem?

Tak tady si nemohu přisuzovat žádné zásluhy, protože nápad vzešel od jedné paní učitelky, která oslovila zdejší klub důchodců a také Domov důchodců Tmavý důl s nápadem setkání dětí a seniorů. My jsme v podstatě jen zajistili příjemné zázemí a občerstvení. Druháčci babičkám a dědečkům připravili krásné obrázky a na chvíli si každý jednoho adoptovali. Povídali si, navzájem si četli, zkrátka si věnovali svůj čas. Jedná se však prozatím o ojedinělou akci.

Co děláte pro uživatele knihovny, aby se u vás cítili „jako doma“? (Čím zpříjemňujete pobyt v knihovně?)

Já osobně si myslím, že naší předností je to, co platí pro všechny menší knihovny, a to je osobní přístup ke každému čtenáři. Na menším městě se lidé více znají. Můžete s nimi o ledasčem prohodit pár slov, zeptat se a v neposlední řadě doporučit knihy.

Nezapomínáme, ani na prostředí. O Vánocích loňského roku se nám podařilo vyměnit staré skladové buňky na dospělém oddělení za nové pěkné regály. Šetřili jsme na ně několik let. Jen pro nás bylo trochu zklamáním, že si toho čtenáři, kterým jsme chtěli udělat radost, většinou ani nevšimli. J

A víc doma by se u nás mohli cítit snad jen u šálku dobrého čaje a kávy. To bohužel nenabízíme. Přece jen naše prostory nejsou natolik veliké, abychom vytvořili samostatná místa určená právě k tomu. Jinak se totiž obávám, že by brzy přišly ty naše cennosti – knihy – k úhoně. Stačí malé drknutí procházejících čtenářů, a malér je na světě. Proto si toto drobné občerstvení necháváme pouze na výjimečné příležitosti, jakými jsou setkání čtenářů, besedy, klub her apod.

Jaké služby nabízíte? Uvažujete o nákupu čteček knih?

V našich podmínkách se většinou vše točí kolem klasických knih. Půjčujeme, což je základ. Objednáváme knihy prostřednictvím MVS, kopírujeme materiály, poskytujeme pomoc při práci s počítači a především s internetem. Naši čtenáři mají samozřejmě možnost z domova přes internet prodlužovat výpůjčky, rezervovat, vyhledávat v katalogu. Pořádáme besedy pro děti mateřských a základních škol a řadu dalších akcí určených dětem i dospělým, o některých už byla řeč výše. Docela oblíbený je dětský klub malých čtenářů Dášeňka, v němž se odpoledne ve svém volném čase scházejí děti. Čteme s nimi, hraje si, vyrábíme i soutěžíme.

Prostě pracujeme se čtenářem, jak nejlépe umíme. Jsme vlastně docela rádi, že nemusíme zavádět žádné biblioboxy, nechceme zatím nakupovat ani čtečky knih. Ale do budoucna? Kdo ví? Ani my se nechceme bránit technickému vývoji.

Jakou knihu bys doporučila babičce (dědečkovi), která (který) rád čte svým vnoučatům - čtyřletému a sedmiletému?

No, u těch nejmenších je to u mě jednoznačně Krteček. Toho musí znát každé malé dítě. A u těch 7letých? Krásných knih je nepřeberné množství, je opravdu těžké nějakou vybrat. Mám ráda třeba knihy Miloše Kratochvíla. Když jsem četla své malé dceři (už je to také řádka let), uchvátilo mne poetické vyprávění Vítězslavy Klimtové O statečném skřítku Drnovci. Doporučila bych ho všem, kdo aspoň trochu věří v kouzelný svět pohádkových bytostí. A pak mne ještě napadá kniha Betty MacDonaldové Paní Láryfáry. Když jsem ji ve vlaku pročetla kvůli besedě pro děti, museli si okolní cestující myslet něco o tom, zda jsem v pořádku. Musela jsem se totiž pořádně smát. Říká se, že smích je solí života, bez něj to přece nejde.

Děkuji za příjemné setkání. Janě a kolegyním z úpické knihovny přeji mnoho dalších nových nápadů na různé akce a spokojené čtenáře.

Webové stránky knihovny: <http://www.kulturaupice.cz/Knihovna/knihovna.htm> .